

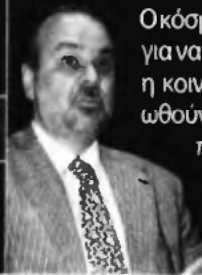
Η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας προβλέπει ότι θα υπάρξουν επιπλέον 51 εκατ. άνεργοι παγκοσμίως το 2009, αν αποτύχουν οι προσπάθειες πθάσσευσης της ύφεσης

Η ακροβασία του «κόκκινου δράκου»

Τρεις μακροχρόνια άνεργοι εξομολογούνται την οδυνηρή εμπειρία τους

ΓΩΡΓΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ:

Το σημαντικότερο θέμα είναι η ανεργία

Ο κόσμος πρέπει να παίρνει το μηνιαίο για να υπάρχει ηρεμία και να στηρίζεται η κοινωνία. Οι θέσεις εργασίας θα μειωθούν. Αν οι απώλειες είναι μικρές, το πρόβλημα θα είναι διαχειρίσιμο. Αν η κατάσταση χειροτερέψει, κανένα ταμείο ανεργίας δε θα μπορέσει να ανταποκριθεί.

Γιώργος Μυλωνάς

Μονόδρομος οι απολύσεις

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, Γιώργος Μυλωνάς, «δε μασάει τα λόγια του». Όταν μιλάει, αποφεύγει να κάνει πολιτική ή διπλωματία, γεγονός που σε ορισμένες περιπτώσεις δημιουργήσε αντιδράσεις και παρεξηγήσεις. Μιλώντας στον «ΑτΚ» για την κρίση και τις επιπτώσεις της, δεν αλλάζει τακτική. Λέει τα πράγματα με τα όνομά τους. Στο τέλος, η «γεύση» που μένει είναι αισιόδοξη.

Συνεντεύξη στον
ΓΙΩΡΓΟ ΜΗΤΡΑΚΗ
 gmitrakis@ekdotiki.gr

Κύριε Μυλωνά, ποιο είναι το πιο χαρακτηριστικό στοιχείο της οικονομικής κρίσης που βιώνουμε;

Η τρομακτική μείωση της ζήτησης σε όλους τους κλάδους. Το ποσοστό είναι πολύ μεγάλο και συχνά ξεπερνάει το 50%. Ελπίζουμε ότι η κατάσταση θα βελτιωθεί. Αυτό που ζούμε σήμερα είναι αποτέλεσμα του σοκ.

Οι επιχειρήσεις βρίσκονται σε κατάσταση πανικού;

Η μείωση αυτή της ζήτησης τροφодότησε πολλά σενάρια επιβίωσης για τις εταιρίες. Η δική μου η συμβουλή και προς τα μέλη του ΣΒΒΕ είναι να διατηρήσουν την ψυχραιμία τους. Να περιμένουν να περάσει το πρώτο τρίμηνο της χρονιάς και μετά να κάνει ο καθένας ό,τι νομίζει πως πρέπει να κάνει. Αυτό το σοκ, σε συνδυασμό με το «σφιξιμο» των τραπεζών, δηλαδή την υποχρηματοδότηση των επιχειρήσεων, έχει δημιουργήσει άγχη και αγωνίες.

Υπερβολές;

Υπάρχουν δύο προβλήματα. Πρώτον, υπό το φόβο ότι αυτό το πρόβλημα θα διογκωθεί, πολλοί επαγγελματίες δεν πληρώνουν. Κρατούν ρευστότητα για τον εαυτό τους, επειδή φοβούνται ότι δε θα πάρουν από τις τράπεζες. Έτσι, δημιουργούν πρόβλημα στους προμηθευτές τους και άλλους με τους οποίους συναλλάσσονται. Δεύτερον, με αυτές τις συνθήκες κανείς δεν προγραμματίζει.

Πότε θα ξεκαθαρίσει η κατάσταση;

Αν ο Φεβρουάριος και ο Μάρτιος είναι όπως ο Ιανουάριος, τότε η κατάσταση θα γίνει δύσκολη. Προσωπικά, πιστεύω ότι τα πράγματα θα βελτιωθούν και τα προβλήματα που θα υπάρχουν θα είναι διαχειρίσιμα. Πολλές ελληνικές επιχειρήσεις θα βρουν διέξοδο εκτός των συνόρων. Επίσης, χωρίς να ανακτήσουμε τις απώλειες των τελευταίων μηνών, η ζήτηση θα επιστρέψει σε ανεκτά όρια.

Πότε θα δούμε «φως στο βάθος του τούνελ»;

Πιστεύω ότι η αναστροφή του κλίματος θα αρχίσει μέσα στη χρονιά. Δε θα φτάσουμε αμέσως στα επίπεδα του 2007, αλλά οι προσωπικές θα φανούν και πολλά πράγματα θα επιταχυνθούν. Στο τέλος του 2010 θα φτάσουμε στα επίπεδα του 2007. Το τοπίο που θα προκύψει θα είναι διαφορετικό. Θα έχουμε αρκετούς «νεκρούς», αλλά και καλύτερες και πιο υγιείς επιχειρήσεις.

Στην Ελλάδα το βάρος έχει πέσει στη στήριξη του τραπεζικού τομέα...

Εάν δεν υποστηριχτεί το τραπεζικό σύστημα -ακόμη κι αν οι τράπεζες εκμεταλλευτούν την κατάσταση- η οικονομία θα καταρρεύσει συνολικά. Επομένως, καλώς η κυβέρνηση στηρίζει τις τράπεζες, οι οποίες, όμως, πρέπει να δουν το θέμα διαφορετικά. Δεν είναι δυνατόν από το πρόβλημα της ρευστότητας να πάμε σε πρόβλη-

κάνουμε και πολλά πράγματα. Δεύτερον, για να υπάρχει ένα εισόδημα στο οποίο η κοινωνία θα μπορεί να στηριχθεί. Άρα, το κράτος πρέπει τώρα να δρομολογήσει δημόσιες επενδύσεις για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας και να υπάρξει κατανάλωση εγκύριων προϊόντων.

Τι άλλο μπορεί να γίνει;

Θεωρώ ότι η ΓΣΕΕ δεν πρέπει να ρίχνει λάδι στη φωτιά. Η κρίση είναι κρίση. Δεν είναι δυνατόν κάποιοι να καταστραφούν και κάποιοι να μην πάθουν απολύτως τίποτα. Κάτι θα πληρώσουν όλοι. Είναι προτιμότερο να χαθεί μια επιχείρηση και μαζί όλες οι θέσεις απασχόλησης ή να μειώσει κατά 10% το προσωπικό της; Για μένα η απάντηση είναι απλή. Εάν οι εργαζόμενοι συμφωνήσουν με την επιχείρηση σε διευθέτηση του χρόνου εργασίας, τόσο το καλύτερο. Σε αυτή την περίπτωση οι απώλειες των θέσεων εργασίας θα είναι λιγότερες.

Και επιχειρήσεις θα βάλουν «λουκέτο»...

Το σίγουρο είναι ότι οι επιχειρήσεις που καρκινοβατούσαν, αυτές που χρόνια τώρα διαχειρίζονται την πτώση τους, θα κλείσουν. Οι υγιείς επιχειρήσεις θα βγουν τραυματισμένες. Η κρίση, πάντως, είναι μια ευκαιρία να καθαρίσεις και πράγματα που είχες κάτω από το χαλί. Αυτό ισχύει τόσο για τις υγιείς, όσο και για τις προβληματικές επιχειρήσεις. Κι αυτό γιατί τώρα βλέπουμε την κρίση κάπως διογκωμένη, οπότε όλοι θεωρούν φυσικό μια εταιρία να παρουσιάζει ζημιές. Αν δηλαδή με την κρίση έχει απώλειες 10% πηγαίνει οικειοθελώς στο 20% και βγαίνει από την κρίση ευγυασμένη.

Δεν μπορεί να γίνει τίποτε άλλο;

Το κακό είναι ότι στην Ελλάδα τα κάνουμε όλα με καθυστέρηση. Είμαι αισιόδοξος ότι η σημερινή κατάσταση θα βελτιωθεί, αλλά όχι ότι θα επιστρέψουμε στην προηγούμενη φάση. Για μας η μείωση του 15% δεν είναι καταστροφή. Στο εξωτερικό αυτό το ποσοστό δεν είναι διαχειρίσιμο. Εκεί όσοι ασχολούνται με την οικονομία είναι πολύ πειθαρχημένοι. Εμείς, επειδή είμαστε άναρχοι, επειδή έχουμε μεγάλη παραοικονομία, επειδή δεν έχουμε πλήρη συνείδηση της πραγματικότητας και είμαστε χαβαλέδες, μπορούμε να διαχειριστούμε μεγάλα ποσοστά μείωσης της οικονομικής δραστηριότητας. Αυτό με κάνει αισιόδοξο.

Η απομάκρυνση Αλογοσκούφη σε αυτήν τη συγκυρία ήταν ρίσκο;

Σε μια κρίση το θέμα είναι η διαχείρισή της. Δε γίνεται να τη μετατρέψεις σε πλεονέκτημα. Προσωπικά είχα εμπιστοσύνη στον Γιώργο Αλογοσκούφη γι' αυτήν τη διαχείριση. Νομίζω ότι έφυγε με καθαρά πολιτικά κριτήρια. Όπως νομίζω ότι ο Γιάννης Παπαθανασίου, τον οποίο επίσης θεωρώ σοβαρό άνθρωπο, δε θα παρεκκλίνει από αυτά που ζούμε ο ίδιος ως υφυπουργός την περίοδο Αλογοσκούφη.

Στο τέλος του 2010 θα φτάσουμε στα επίπεδα του 2007. Το τοπίο που θα προκύψει θα είναι διαφορετικό. Θα έχουμε αρκετούς «νεκρούς», αλλά και καλύτερες και πιο υγιείς επιχειρήσεις

μα απαγορευτικού κόστους. Διότι, όταν οι τράπεζες προσφέρουν στους ιδιώτες υπέρογκα επιτόκια, είναι φυσικό να δανείζουν την οικονομία με υπέρογκο κόστος.

Ακόμη, οι τράπεζες πρέπει να πάρουν περισσότερα ρίσκα. Πρέπει να κάνουν αυτό που ζητούν από τους πελάτες τους. Δίνουν, όμως, μεγάλη σημασία στους μετόχους τους. Εμένα με πήραν μέτοχοι και με ρώτησαν πώς είναι δυνατόν να μη με ενδιαφέρουν τα κέρδη, αλλά προτιμώ να κρατήσω τους εργαζομένους. Τους απαντώ ότι η εταιρία δεν είναι για ένα χρόνο. Του χρόνου θα βγάλουμε πολλαπλάσια κέρδη και πρέπει να είμαστε έτοιμοι.

Η ανεργία, όμως, θα αυξηθεί...

Οι θέσεις εργασίας θα μειωθούν, αλλά, αν οι απώλειες είναι μικρές, τότε το πρόβλημα είναι διαχειρίσιμο. Εάν όμως η κατάσταση χειροτερέψει, κανένα ταμείο ανεργίας δε θα μπορέσει να ανταποκριθεί. Για μένα το σημαντικότερο θέμα είναι η ανεργία ή -αν προτιμάς- η απασχόληση. Ο κόσμος πρέπει να παίρνει μηνιατικά. Δεν το λέω αυτό ούτε με αριστεριστική διάθεση ούτε σαν εργατοπατέρας. Είναι, όμως, βασικό για δύο λόγους: πρώτον, για να έχουμε κοινωνική ηρεμία, διότι διαφορετικά δε θα μπορούσαμε να

